

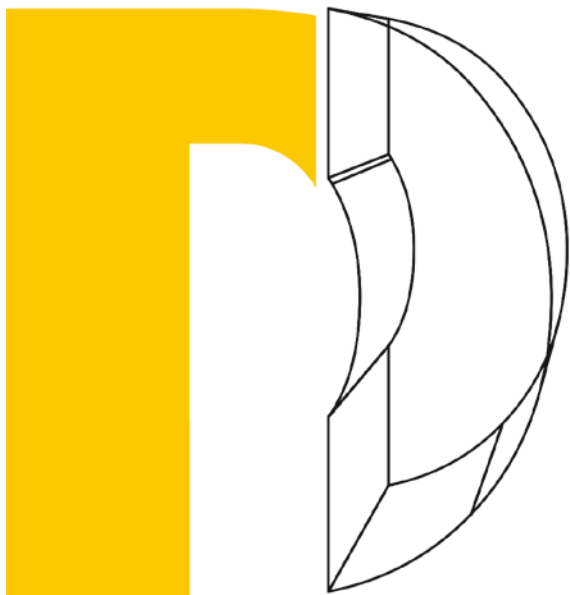
**SIMPOZIONUL
DE ISTORIA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI
ȘI ȘTIINȚELOR TEHNICE**

EDIȚIA A XIV-A

10.11.2022 09:30

Sala de Conferințe Cristea Niculescu-Otin, Rectorat, parter

REZUMATELE LUCRĂRILOR

**SIMPOZIONUL
DE ISTORIA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI
ȘI ȘTIINȚELOR TEHNICE**

10 noiembrie 2022

PROGRAMUL

SIMPOZIONULUI DE ISTORIA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ȘI ȘTIINȚELOR TEHNICE 2022

09:30-09:40 – DESCHIDEREA LUCRĂRILOR SIMPOZIONULUI

Prof. univ. dr. ing. Neculai Eugen SEGHEDIN, Prorector

Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași

09:40-10:10 - DESPRE GHEORGHE ASACHI DINSPRE GRIGORE T. POPA

Dr. Richard CONSTANTINESCU,

titularul Disciplinei Istoria Medicinii la Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași; vicepreședinte al Societății Române de Istoria Medicinii.

10:10-10:30 - ȘTIINȚA POLIMERILOR – TRECUT, PREZENT ȘI VIITOR

Prof.univ.dr.ing. Nicolae HURDUC

Facultatea de Inginerie Chimică și Protecția Mediului “Cristofor Simionescu”, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași

10:30-10:50 - PROFESORUL DAN DUMITRU WALTER URSESCU (31.08.1927-15.08.2021) - Creatorul „Școlii de turbine cu gaze și abur” la Iași

Prof. univ. dr. ing. Dumitru OLARU, Prof. univ. dr. ing. Dan BĂLĂNESCU, Conf. univ. dr. ing. Gelu IANUȘ

Facultatea de Mecanică, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași

10:50-11:10 - LOIALITATE IMPERIALA ȘI CONSTRUCȚIE IDENTITARĂ ÎN SPAȚIUL EUROPEI CENTRAL-ESTICE

Conf.univ.dr. Mihai DORIN

Departamentul de Pregătire a Personalului Didactic, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași

11:10-11:30 - DISCUȚII PE MARGINEA UNUI LITIGIU. PALATUL UNIVERSITAR DIN COPOU

Conf.univ.dr. Gabriel ASANDULUI

Departamentul de Pregătire a Personalului Didactic, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași

11:30-11:50 - ȘTIINȚĂ ȘI INOVARE ÎN INGINERIA CIVILĂ

Prof.univ.dr.ing. Dorina Nicolina ISOPESCU

Facultatea de Construcții și Instalații, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași

11:50-12:10 - PROTEZAREA AMPUTAȚILOR DE RĂZBOI – HOMO PROSTHETICUS

Drd. bioing. Dimitrie-Cristian FODOR¹, Prof.univ.dr.ing. Neculai-Eugen SEGHEDEIN²

¹Spitalul Clinic Militar de Urgență "Dr. Iacob Czihaç" Iași, ²Facultatea de Construcții de Mașini și Management Industrial, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași

12:10-12:30 - ȘTEFAN PROCOPIU LA O JUMĂTATE DE VEAC A VEȘNICIEI SALE

Prof.univ.dr.ing. Alecsandru SIMION, Conf.univ.dr.ing. Adrian MUNTEANU, Șef lucrări dr.ing. Ionuț NACU,

Facultatea de Inginerie electrică, Energetică și Informatică aplicată, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași

12:30-12:50 - OPORTUNITĂȚI ȘI PROVOCĂRI ALE EDUCAȚIEI ÎN ERA DIGITALĂ

Prof.univ.dr.ing. Iulian CIOCOIU

Facultatea de Electronică, Telecomunicații și Tehnologia Informației, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași

12:50-13:10 - AMENAJĂRI HIDROTEHNICE. Începuturi, prezent si direcții viitoare

Conf.univ.dr.ing. Petru CERCEL, Conf.univ.dr.ing. Nicolae MARCOIE

Facultatea de Hidrotehnică, Geodezie și Ingineria Mediului, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași

13:10-13:30 - ETAPE ALE DEZVOLTĂRII INDUSTRIEI DE TEXTILE ȘI CONFECȚII ÎN ROMÂNIA

Prof.univ.dr.ing. Antonela CURTEZA, Prof.univ.dr.ing. Manuela-Lăcrămioara AVĂDANEI
Facultatea de Design Industrial și Managementul Afacerilor, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași

13:30-13:50 - CURTEA DOMNEASCĂ – AVATARURI ALE IDENTITĂȚII IEȘENE

Asist. univ. dr. arh. Tiberiu TEODOR-STANCIU, Asist. univ. dr. arh. Ramona COSTEA,
Facultatea de Arhitectură „G.M. Cantacuzino”, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași

13:50-14:10 - FACULTATEA DE ȘTIINȚA ȘI INGINERIA MATERIALELOR DE LA UNIVERSITATEA TEHNICĂ „GHEORGHE ASACHI” DIN IAȘI – LIDER NAȚIONAL ÎN CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ A ALIAJELOR CU MEMORIA FORMEI

Prof. univ. dr. ing. Leandru-Gheorghe BUJOREANU
Facultatea de Știința și Ingineria Materialelor, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași

14:10-14:20 - ÎNCHIDEREA LUCRĂRILOR SIMPOZIONULUI

REZUMATELE LUCRĂRILOR

DESPRE GHEORGHE ASACHI DINSPRE GRIGORE T. POPA

Dr. Richard CONSTANTINESCU | titularul Disciplinei Istoria Medicinii la Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași; vicepreședinte al Societății Române de Istoria Medicinii.

Numai spiritele pregătite observă valoarea. Numai valorile reale promovează spiritele înalte. Grigore T. Popa a avut întotdeauna un simț al detectării luminii, fie că o făcea privind în jurul său, ori când scruta orizonturile îndepărtate ale trecutului. A fost permanent preocupat să aducă în conștiința contemporanilor pe aceia pe care îi simțea pulsând de viață. Chiar dacă fizicește, după vorba sa, nu mai erau printre cei vii, opera lor dăinuia și simțea că e necesar să fie prezentată, așa cum un odor de mare preț este așezat în cel mai însemnat spațiu.

În puține cuvinte, Grigore T. Popa îi face un portret vibrant acestui minunat pionier al culturii românești, care a fost Gheorghe Asachi: „optimist bine consolidat, o sănătate solidă”, „om al instrucției”, „om cu o cultură pozitivă și un temperament tenace”, „o mentalitate de inginer”, „un inginer iscusit”, „omul cârmuitor (...) cu talent remarcabil de organizare”, dotat cu „spirit metodic” și „atras în câmpul larg al dezbaterilor de idei”.

Profesorul Popa, în textul din care am citat aceste fragmente, publicat în anul 1936, sublinia că spiritul științific a pătruns în Țările române prin Asachi, iar întâlnirea dintre inginerul Asachi și medicul Iacob Czihak, „întâmplare unică” în spațiul românesc, a pregătit terenul pe care s-a clădit o Școală puternică.

ȘTIINȚA POLIMERILOR – TRECUT, PREZENT ȘI VIITOR

Prof.univ.dr.ing. Nicolae HURDUC | Facultatea de Inginerie Chimică și Protecția Mediului
“Cristofor Simionescu”, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași

Lucrarea prezintă evoluția unuia dintre cele mai dinamice domenii ingineresti, cel al materialelor polimerice, în contextul împlinirii a 60 de ani de la înființarea specializării Tehnologia Compușilor Macromoleculari, în cadrul Facultății de Chimie Industrială. Este subliniată contribuția esențială la înființarea și dezvoltarea specializării a Academicianului Cristofor Simionescu, cel care a condus timp de 24 de ani în calitate de Rector, destinele Universității Tehnice «Gheorghe Asachi» din Iași.

Prima sinteză a unui polimer a avut loc în anul 1907, bachelita fiind un material larg utilizat la începutul sec. al XX-lea. Bazele teoretice ale domeniului sunt puse începând cu anul 1920 de către un grup de cercetători de excepție, dintre care amintim pe Herman Staudinger, Herman Mark, Linus Pauling și Wallace Carothers. Ultimul dintre aceștia este inventatorul Nylonului 6, polimerul care marchează începuturile producției industriale de fibre sintetice (1941). După modelul școlii germane de Știința Polimerilor dezvoltat de către Herman Staudinger, în anul 1962, Academicianul Cristofor Simionescu înființează la Iași o specializare nouă dedicată Științei și Ingineriei Polimerilor.

PROFESORUL DAN DUMITRU WALTER URSESCU (31.08.1927-15.08.2021) - CREATORUL „ȘCOLII DE TURBINE CU GAZE ȘI ABUR” LA IAȘI

Prof. univ. dr. ing. Dumitru OLARU, Prof. univ. dr. ing. Dan BĂLĂNESCU, Conf. univ. dr. ing. Gelu IANUȘ | Facultatea de Mecanică, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași

Registrul matricol, păstrat în arhivă, ne arată că în prima serie de absolvenți ai Facultății de Mecanică din anul 1951, figurează, la numărul matricol „36, *Domnul Ursescu Dan Dimitrie Valter, înscris în anul școlar 1946/1947*”, cu ultimile examene din anul V susținute în anul 1950, iar cu „*Examenul de Stat*” susținut în sesiunea din „*februarie 1951, cu media 9,33*”. Tot în registrul matricol mai scrie că studentul Ursescu este născut în „*Oravița, Județul Caraș, la 31 august 1927, decetățenie Română, de religie ortodoxă, fiul lui Gheorghe și al Eleonorei*”. Se mai precizează în registrul matricol că studentul Ursescu „*este înscris la facultate pe baza diplomei de bacalaureat teoretic Nr. 143529/94 din 9. IX. 1946 eliberată de Lic. Internat „C. Negruzzi” din Iași*”. Într-un interviu realizat la împlinirea vârstei de 80 de ani, întrebând de ce părinții i-au pus și prenumele de Valter (Walter), Profesorul Ursescu a precizat că acest prenume i l-a pus tatăl său în semn de respect pentru ofițerul român *Nicolae Valter Mărăcineanu*, căzut la datorie în timpul Războiului de Independență al României, la reduta Grivița, în 30 august 1877. Astfel, precum românii pun nume de sfinți copiilor la naștere, și tatăl Profesorului Ursescu a ținut să comemoreze cei 50 de ani trecuți de la moartea eroului național Nicolae Valter Mărăcineanu, punându-i copilului său și prenumele de Valter (Walter). Inginerul constructor Gheorghe Ursescu, tatăl Profesorului Ursescu, născut în 1898, a participat voluntar în Primul Război Mondial fiind numit, prin Decret Regal, membru al Ordinului Coroana României în grad de ofițer. În 1932, inginerul constructor Gheorghe este numit, prin Decret Regal, membru al Ordinului Coroana României în grad de cavaler, funcționând ca Șef de Serviciu la Casa Autonomă a Drumurilor de Stat. Venit la Iași, după ce funcționase în Constanța și în Cadrilater în calitate de inginer constructor de drumuri și poduri, inginerul Gheorghe Ursescu a participat activ la dezvoltarea Școlii Politehnice „Gheorghe Asachi” înființată în 1937, fiind colaborator apropiat al profesorilor Radu Cernătescu, Petru Poni și a altor profesori. În semn de respect pentru activitatea depusă la dezvoltarea Școlii Politehnice din Iași, pe panoul ctitorilor învățământului politehnic de la Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași figurează și inginerul Gheorghe Ursescu.

LOIALITATE IMPERIALA ȘI CONSTRUCȚIE IDENTITARĂ ÎN SPAȚIUL EUROPEI CENTRAL-ESTICE

Conf.univ.dr. Mihai DORIN | Departamentul de Pregătire a Personalului Didactic, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași

Spațiul central-estic european se identifică prin câteva trăsături care îl individualizează din punct de vedere istoric. Realitatea pregnantă ce a definit destinul popoarelor/ națiunilor de aici este cea imperială. Aceasta se suprapune implacabil, de câteva secole, peste diversitatea de populații, popoare și în final națiuni care ocupă interstițiul dintre puteri.

Destinul istoric al acestor popoare poartă, așadar, un nume: capacitatea/ voința/ inteligența de a rezista presiunii externe din acest spațiu de instabilitate perpetuă, care nu a beneficiat de un proiect coagulant, de tipul Imperiului Carolingian (anul 800). Regatele Poloniei, Ungariei și Imperiul Bizantin au decis regulile până în secolele 16-17, iar ulterior Imperiul Habsburgic, Imperiul țarist/sovietic și Imperiul Otoman.

Constrânși de aceste centre de supremație politică, popoarele din Intermarium, fie au negociat/ acceptat soluții politice, fie au fost ocupate manu militari, după caz. Loialitatea față de imperiu le-a asigurat continuitatea culturală/ religioasă însă a generat, în timp, sindromul Stockholm. Acesta a provocat întârzieri/ ezitări în procesul construcției identitare moderne. Spațiul est-european se caracterizează printr-o mare diversitate etno-culturală, care explică formele specifice de adaptare la realitatea imperială fluctuantă.

Comunicarea noastră insistă asupra a două tipuri de experiențe istorice-cea românească și cea ucraineană-, într-o încercare de istorie comparată. Actualitatea dosarului ucrainean invită la reflecție pe tema atât de sensibilă a construcției identitare.

DISCUȚII PE MARGINEA UNUI LITIGIU. PALATUL UNIVERSITAR DIN COPOU

Conf.univ.dr. Gabriel ASANDULUI | Departamentul de Pregătire a Personalului Didactic,
Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași

Identitatea unei instituții este asigurată, printre altele, și de clădirea în care funcționează, aceasta putând prelua rolul de simbol. Nu de puține ori clădirile universităților s-au identificat cu istoria acestora oferind, prin stil și rafinament arhitectural, o identitate proprie, o imagine unică ușor recognoscibilă. Marile universități ale lumii au astfel de clădiri-simbol care astăzi aparțin patrimoniul arhitectural universal.

Învățământul universitar românesc modern nu face excepție de la această regulă deși nu are o tradiție de secole și nici clădiri-simbol foarte numeroase. Excepția o reprezintă Palatul universitar din Copou, clădire emblematică pentru peisajul arhitectural ieșean și nu numai. Destinul acestei bijuterii arhitecturale de la sfârșitul secolului al XIX-lea a fost unul zbuciumat și a devenit motiv de dispută dintre două instituții de învățământ superior ieșene, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” și Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”. În acest context, o scurtă incursiune în prezentarea trecutului acestei clădiri și a relațiilor patrimoniale dintre cele două universități credem că este mai mult decât binevenită.

ȘTIINȚĂ ȘI INOVARE ÎN INGINERIA CIVILĂ

Prof.univ.dr.ing. Dorina Nicolina ISOPESCU | Facultatea de Construcții și Instalații, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași

Materialele moderne pentru construcții sunt o provocare atât pentru constructori, precum și în modul în care diversele tipuri de structuri sunt realizate. Materialele utilizate astăzi sunt durabile, inovatoare, funcționale și ecologice. Știința modernă a materialelor s-a dezvoltat spectaculos în ultimii ani. În prezent, piața ne oferă noi materiale de construcție cu adevărat revoluționare. Oamenii creează materiale artificiale ingenioase, care au performanțe superioare materialelor tradiționale. Aceste progrese stimulează o simbioză organică între tehnologie și artă, total diferită de ceea ce cunoșteam până nu demult și mult mai prietenoasă cu mediul înconjurător.

Unele materiale moderne își găsesc aplicabilitatea doar în situații speciale, dar majoritatea materialelor de construcție inovatoare au potențial de a fi utilizate pe scară largă. Clădirile cu structuri tradiționale pe care le vedem azi vor deveni treptat doar o amintire. Cerințele urbanistice contemporane sunt evidente: avem nevoie de clădiri ecologice, eficiente din punct de vedere energetic, durabile și ușoare, care să arate frumos și să fie și funcționale.

Și toate aceste inovații și modernizări în știința materialelor de construcție oferă învățământului tehnic de inginerie civilă oportunitatea de a contribui pozitiv la tranziția către clădirile din orașele inteligente ale viitorului.

PROTEZAREA AMPUTAȚILOR DE RĂZBOI – HOMO PROSTHETICUS

Drd. bioing. Dimitrie-Cristian FODOR¹, Prof.univ.dr.ing. Neculai-Eugen SEGHEDEIN² | ¹Spitalul Clinic Militar de Urgență "Dr. Iacob Czihaș" Iași, ²Facultatea de Construcții de Mașini și Management Industrial, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași

Dintotdeauna, protezarea a presupus înlocuirea membrelor pierdute din varii cauze. La începuturi, s-a realizat prin modele grosiere pentru suplinirea funcțiilor principale ale amputatului (prehensiune, locomoție), astăzi cu metode moderne, care nu se mai limitează la principii de bază, ci tind, prin biomimetică, să asigure o interfațare cât mai naturală și capacități asemănătoare, în curând, comparabile cu funcțiile membrului biologic pierdut. Lucrarea tratează modalitatea prin care s-a ajuns la performanța actuală în protezare și care au fost factorii declanșatori și începuturile protezării în țara noastră.

Sunt amintiți, pe de o parte, specialiștii în protezare, ingineri, medici, și, pe de altă parte, politicienii din vremurile de conflict militar care au fost implicați în găsirea unor soluții potrivite pentru recuperarea funcțională a foștilor combatanți. În Europa, impactul protezării a fost intens, bărbații protezați fiind omniprezenți, iar mulți fiind încrezători că o nouă generație de membre protetice va transforma protezații în persoane mai productive, mai bine integrate social. Așadar, în perioada interbelică, deja discutăm de o augmentare a funcțiilor omului și, totodată, de apariția unei figuri simbolice: “homo prostheticus”.

ȘTEFAN PROCOPIU LA O JUMĂTATE DE VEAC A VEȘNICIEI SALE

Prof.univ.dr.ing. Alecsandru SIMION, Conf.univ.dr.ing. Adrian MUNTEANU, Șef lucrări dr.ing. Ionuț NACU | Facultatea de Inginerie electrică, Energetică și Informatică aplicată, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași

La 22 august 2022, s-a derulat la Iași momentul rememorat al împlinirii primei jumătăți de secol de la trecerea în veșnicie a ilustrului om de știință Ștefan Procopiu (1890-1972), remarcabilă personalitate a științei și tehnicii ieșene și românești. Ștefan Procopiu are o largă recunoaștere în lumea științifică mondială datorită importanțelor sale descoperiri în domeniul electricității, acea ramură de deosebită emulație pentru fizicienii și inginerii din ultimii 200 de ani, care a oferit întregii omeniri calea Civilizației și Progresului. De numele ilustrului profesor sunt legate descoperiri de mare interes științific mondial, recunoscute sub următoarele denumiri: *magnetonul lui Bohr – Procopiu*, *fenomenul Procopiu*, *efectul Procopiu*.

După susținerea doctoratului în Franța (1924), revine în țară, iar din 15 ianuarie 1925 preia, la Universitatea din Iași, catedra de Gravitație, Căldură și Electricitate a savantului și fostului său profesor Dragomir Hurmuzescu, continuându-și lucrările cu mult har și mare hărnicie. Dovedind o aleasă pasiune a cercetării, în scurt timp ajunge decan al Facultății de Științe până în 1937, an în care devine primul decan al Facultății de Electrotehnică a noii Politehnice din Iași, desprinsă de Universitate, funcție deținută până în 1941. A contribuit la dezvoltarea cercetării științifice din fizică și mai ales din electricitate, a devenit membru titular al Academiei Române în 1955, a format în jurul său școli de cercetare în domeniul studiului descărcărilor în gaze, al magnetismului terestru, magnetizării substanțelor feromagnetice, circuitelor neliniare etc.

OPORTUNITĂȚI ȘI PROVOCĂRI ALE EDUCAȚIEI ÎN ERA DIGITALĂ

Prof.univ.dr.ing. Iulian CIOCOIU | Facultatea de Electronică, Telecomunicații și Tehnologia Informației, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași

Recompensele pe care dascălii le găsesc în munca lor includ o dimensiune emoțională semnificativă, supusă unei presiuni considerabile pe parcursul ultimilor ani.

Pornind de la experiența acumulată pe durata pandemiei și evaluând deciziile luate de către numeroase universități din întreaga lume, putem aprecia faptul că învățământul superior necesită o regândire fundamentală, pe măsură ce nevoile studenților se schimbă și pășim într-o lume în care nu doar "se lucrează de oriunde", dar se dorește să se și "învețe de oriunde".

Promovarea transformării digitale a predării și învățării necesită dezvoltarea și utilizarea unor instrumente și formate inovatoare, iar un factor important pentru succesul pe termen lung al unui astfel de demers îl reprezintă dezvoltarea unei culturi de învățare digitală. În particular, soluțiile bazate pe utilizarea inteligenței artificiale pot revoluționa modul în care studenții învață. Există câteva motivații evidente pentru integrarea progresivă a unor asemenea resurse în practica didactică, printre care se disting posibilitatea implementării învățării centrate pe student, automatizarea procesului de evaluare, respectiv asistența permanentă folosind instrumente din arsenalul prelucrării automate a limbajului natural.

Viitorul este mai aproape decât credem. Pentru a rămâne relevante, universitățile trebuie să se reinventeze. Iar schimbarea trebuie să înceapă acum - înainte de a fi prea târziu.

AMENAJĂRI HIDROTEHNICE. ÎNCEPUTURI, PREZENT SI DIRECȚII VIITOARE

Conf.univ.dr.ing. Petru CERCEL, Conf.univ.dr.ing. Nicolae MARCOIE | Facultatea de Hidrotehnică, Geodezie și Ingineria Mediului, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași

Dezvoltarea societății umane este strâns legată de asigurarea resurselor de apă. Cele mai vechi lucrări hidrotehnice s-au realizat pentru asigurarea apei pentru irigații și pentru alimentarea cu apă potabilă. Construcția barajelor se încadrează în rândul activităților ingineresti fundamentale. Toate civilizațiile importante s-au identificat cu construcțiile de stocare a apei conforme cu necesitățile lor, la început pentru irigații necesare dezvoltării agriculturii. Prosperitatea, sănătatea și progresul material au devenit din ce în ce mai legate de abilitatea de a stoca și a dirija apa.

În momentul actual, așa cum reiese de pe site-ul ICOLD (Comitetul internațional al marilor baraje), la nivel Mondial există un număr de 57875 mari baraje. În prezenta lucrare se prezintă o clasificare actualizată a tipurilor de baraje atât după performanțele pe care acestea le realizează, cât și după tipul fiecăruia.

De asemenea, în aceasta sunt prezentate și activitățile ingineresti care se desfășoară în zona barajelor după ce acestea au fost executate: lucrări de întreținere, urmărire a comportării sau de reabilitare.

ETAPE ALE DEZVOLTĂRII INDUSTRIEI DE TEXTILE ȘI CONFECȚII ÎN ROMÂNIA

Prof.univ.dr.ing. Antonela CURTEZA, Prof.univ.dr.ing. Manuela-Lăcrămioara AVĂDANEI |

Facultatea de Design Industrial și Managementul Afacerilor, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași

Numeroase mărturii arheologice și lucrări istorice certifică faptul că meșteșugul țeserii s-a practicat din vremuri străvechipe teritoriul țării noastre. De fapt, meșteșugurile au marcat prima „revoluție tehnică” din istoria omenirii, așa numita „revoluția neolitică”, printre care se remarcă și cea textilă.

Istoria industriei textile din România începe în anii 1600, care au marcat înființarea breslelor țesătorilor din Moldova, Muntenia și Transilvania. Diverse studii menționează prezența abagiilor, postăvarilor, pâslarilor, mătăsarilor, croitorilor, care au deschis ateliere în care realizau covoare, pături, ștergere, haine etc. Prezența industriei manufacturiere textile de pe teritoriul țării este semnalată în secolul XVIII, în Moldova și Țara Românească.

O etapă importantă o constituie Revoluția industrială (de la 1760, până la 1840) care a marcat tranziția către noi procese de fabricare ce utilizau, printre altele, mașini, noi produse chimice și procese de producție. A doua jumătate a secolului al XIX-lea reprezintă noua fază de dezvoltare manufacturieră, și anume „industria casnică textilă” care s-a materializat în: vopsitul lânii, țesutul covoarelor, prosoapelor și brâielor, realizarea sumanelor etc. În anul 1886 apar în țară primele războaie mecanice de țesut lână și bumbac. Între anii 1930–1940, industria textilă cunoaște cea mai mare dezvoltare, iar anii '60 au dat startul introducerii tehnicii moderne, cum ar fi dotarea cu utilaje de înaltă productivitate, reutilarea și modernizarea întreprinderilor. Revoluția din Decembrie 1989 a determinat o schimbare majoră a industriei din România și a marcat începutul unui declin puternic. Ca principale tendințe de viitor, pentru asigurarea dezvoltării unei industrii de textile și confecții românești competitive și atractive, mai ales pentru tânăra generație, pot fi amintite: dezvoltarea unor programe transsectoriale și transregionale, la nivel European și național, inițiative legislative orientate spre alocarea resurselor necesare firmelor pentru dotarea cu utilaje și echipamente specifice industriei 4.0 sau chiar 5.0, formarea și instruirea resursei umane în utilizarea tehnologiilor digitale și a echipamentelor de ultimă generație, dezvoltarea unor produse sustenabile și cu valoare adăugată, sisteme de producție cu răspuns rapid la cerințele pieței.

CURTEA DOMNEASCĂ – AVATARURI ALE IDENTITĂȚII IEȘENE

Asist. univ. dr. arh. Tiberiu TEODOR-STANCIU, Asist. univ. dr. arh. Ramona COSTEA | Facultatea de Arhitectură „G.M. Cantacuzino”, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași

Proiectul atrage atenția asupra importanței patrimoniului cultural dispărut, inaccesibil sau încă necontextualizat în pletora bogată a surselor documentare. Curtea Domnească de la Iași aduce împreună planuri istorice, imagini din varii epoci realizate prin diverse metode, stampe, planuri și fațade din arhive, descrieri, studii și cercetări științifice, cărți de specialitate. Mărturiile subliniază magnitudinea caracterului de loc al memoriei pe care Curtea Domnească îl are, ca sinteză a diverselor identități și moduri de expresie arhitectonică cu care a fost înveșmântată de-a lungul timpului.

Corelarea tuturor fragmentelor documentare într-o cronologie coerentă ce apelează, în primul rând, la aparatul vizual de percepție constituie un mod imersiv de experimentare a istoriei. Proiectul aduce împreună: I. Curtea veche ridicată de Alexandru cel Bun între 1399 și 1342, refăcută de Alexandru Lăpușeanu la jumătatea secolului al XVI-lea, transformată mai apoi de Vasile Lupu, Ștefan II Tomșa, Mihai Racoviță, Grigore II Ghica și Constantin Racoviță; II. Palatul domnesc ridicat de Alexandru Moruzi între 1802 și 1806; III. Palatul Ocârmuirii (reabilitările din 1841 - 1843) până la Unirea din 1859; IV. Palatul Ocârmuirii inaugurat în 1883 în prezența regelui Carol și a reginei Elisabeta; V. Palatul de Justiție/ Palatul Culturii, așa cum îl cunoaștem astăzi.

FACULTATEA DE ȘTIINȚA ȘI INGINERIA MATERIALELOR DE LA UNIVERSITATEA TEHNICĂ „GHEORGHE ASACHI” DIN IAȘI – LIDER NAȚIONAL ÎN CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ A ALIAJELOR CU MEMORIA FORMEI

Prof. univ. dr. ing. Leandru-Gheorghe BUJOREANU | Facultatea de Știința și Ingineria Materialelor, Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași

Aliajele cu memoria formei (AMF) au atras o atenție sporită, în ultimele nouă decenii, datorită capacității de a-și recupera forma sub stimuli termici, magnetici sau mecanici. În România, Facultatea de Știința și Ingineria Materialelor (SIM) de la Universitatea Tehnică “Gheorghe Asachi” din Iași a devenit liderul național în domeniul cercetării-dezvoltării AMF. Articolul prezintă realizările Facultății SIM începând din 1992. Articole cu rezultate experimentale pe AMF pe bază de Cu au fost publicate în reviste românești și internaționale începând din 1994 și respectiv 1998 (146 dintre cele 353 de lucrări ISI publicate de autori români). Șaisprezece teze de doctorat referitoare la AMF au fost susținute și membrii facultății au participat la mai multe mobilități internaționale, în calitate de cadre didactice vizitatoare și cercetători invitați. Zece proiecte de cercetare au fost câștigate prin competiție națională (valoarea echivalentă depășind 1.000.000 euro).

Rezultatele experimentale obținute pe AMF pe bază de Cu, FeMnSi și TiNi au fost diseminate în mai multe conferințe internaționale, cărți (în română) și capitole de cărți (în engleză).

Universitatea Tehnică "Gheorghe Asachi" din Iași ●
Academia Română- Filiala Iași ●
Academia de Științe Tehnice din România - Filiala Iași ●
Academia Oamenilor de Știință din România- Filiala Iași ●

ORGANIZATORI